

Bác Cũng Lỡ Rồi (Ky Bình)

(7)

1. Meo Xuân Gửi Bác 1;2.Meo Xuân Gửi Bác 2;3.Meo Xuân Của Bác;4. Meo Xuân Gửi Bác 3 5. Bác Chuẩn
Khỏi Lãng;6.Bác Hồ Thanh Minh

BÁC CŨNG LỠ RỒI

TP. Hồ Chí Minh, Ngày 10 tháng Ba, 2009

Bác ơi,

Tin Bác chuẩn khỏi lãng Ba Đình không làm cháu ngạc nhiên: cái gì phải đến đã đến. Lòng dân đang sôi sục trước hành động công khai bán nước của các đồng chí lãnh đạo chớp bu, học trò của Bác, trong đó có hoàng thái tử Đức Mạnh mang họ mẹ của cháu gái Nông Thị Trung do Bác gieo giống trên “hòn đá chênh vênh viết sử đảng” giữa tiếng suối Lênin róc rách dưới chân hòn Mác trong hang Pắc Bó. Chính đồng chí trưởng nam (vì có em là Vũ Trung tức Nguyễn Tấn Trung) Đức cặn Súc cũng cặn này mà khu Ba Đình đang dậy lửa...Bô xít. Khoa học gia, Địa chất gia, Môi trường gia, Tướng tá gia Ất Giáp gì kêu gào khuyên dạy, chỉ chỗ, can ngăn, phản đối, bất chấp ! Đồng chí Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng không trả lời, chỉ cần..muối mặt, phán, “đó là kế hoạch lớn của Đảng”.

Đã là “Kế hoạch lớn” của Đảng rồi thì chính phủ của chú Dũng có ..chú phỉnh chút đỉnh cũng chẳng hề chi. “Vox populi vox Dei”, Ý dân là ý Trời , “thằng Trời” của bọn mê tín dị đoan không dính dáng gì với đồng chí Thiên Triều láng giềng anh em núi chiếm núi (Lão Sơn) đảo liếm đảo (Trường Sa, Hoàng Sa) môi hở ra là “dạy cho bài học” 17 tháng 2 năm 1979 và “hãy đợi đấy” những bài học dài dài nếu còn hỗn... Ý Thiên Triều mới là ý Đảng; Đảng thì ngồi trên đầu dân, nên

Ý Đảng là ý.. dân có nhất trí đồng ý hay không tùy kệ chúng bay. Ý Đảng là thế này :

Ngày 3 tháng 12 năm 2001, Tổng bí thư đảng CSVN, tức con trai trưởng Bác đi châu Thiên Triều phương bắc và đã ra “Tuyên Bố Chung Việt Nam—Trung Quốc”, trong đó có điểm thứ 6 như sau:

“...Nhân dịp này, hai bên đã ký Hiệp định khung giữa Chính phủ nước CHXHCN Việt Nam và Chính phủ nước CHND Trung Hoa về việc Trung Quốc cung cấp cho VN khoản tín dụng ưu đãi và Hiệp định hợp tác kinh tế kỹ thuật giữa Chính phủ nước CHXHCN Việt Nam và nước CHND Trung Hoa, và nhất trí sẽ tích cực thúc đẩy các doanh nghiệp hợp tác lâu dài trên dự án bê xít nhôm Đắc Nông”

Tháng 11 năm 2006, Hồ Cẩm Đào sang Việt Nam, trong cái gọi là “Tuyên bố chung”, hứa môi ban lệnh :” Từng bước cải thiện cơ cấu mậu dịch, cố gắng thực hiện phát triển cân bằng và tăng trưởng bền vững thương mại hai chiều. Tích cực ủng hộ và thúc đẩy doanh nghiệp hai nước hợp tác lâu dài và cùng có lợi trong các lĩnh vực xây dựng cơ sở hạ tầng, công nghiệp chế tạo, khai thác nguồn nhân lực, năng lượng, chế biến khoáng sản và các lãnh vực quan trọng khác. Khẩn trương bàn bạc các dự án lớn như bê xít Đắc Nông “

Thế là vì hai chữ “khẩn trương” Đào “môi hở”, đầu năm 2007, chú Dũng lo cúi đầu cắm cổ ký cái rợ Quyết định số 167 với nội dung “phê duyệt quy hoạch phân vùng thăm dò, khai thác, chế biến sử dụng quặng bê xít giai đoạn 2007 đến 2015, có xét đến năm 2025”, tức là hợp thức hoá chuyện đã rồi.

Trong số những người rướn cổ rống vào tai trâu, Cu Tèo thấy tội nghiệp nhất chú Giáp, “thiếu quang” trăm tuổi đã ngoài chín mươi, tay chân lẩy bẩy còn rần rịn thành giường ngồi dậy cho vợ con khoác lên mảnh thân gầy gù y phục tướng công trọn bộ mào hia, lon sao lấp lánh, huân chương lủng lẳng; thở không ra hơi mà chú Giáp cứ nghĩ tiếng nói của chú vào tai chú Dũng còn..nổ như tiếng pháo Điện Biên năm nào năm nao.

“Thì tau đã bảo, tau biết trước lằng Ba Đình bị ủa đèn nơi, nên tau chuẩn rồi đó”.

Bác ơi, đến đây, Tèo mới sực nhớ hỏi thăm Bác nay ra sao? Bác vẫn quanh quẩn gắm cầu Long Biên, hay đã không cao bay được nhưng xa chạy? .Bác có tính về lại hang Pắc Bó? Ồ, mà nghe đầu cái hang luyện ác ma ấy đã bị các đồng chí Trung Quốc cho nổ sập hồi 1979 rồi. Hay Bác về lại Kim Liên Nam Đàn? Bác mò về đó, Tèo lo không biết người ta có nhận Bác hay lại đi tố cáo Bác là Bác Hồ giả, là người Hẹ như chú Chết Đài Loan Hồ Tuấn Hùng nào đó biên khảo à ...chế ra thì khốn . Mà Bác sẽ vào nhà họ Nguyễn hay họ Hồ? Cu Tèo nghe mấy ông lão Làng Sen của Bác nói chắc như Tường Bá Linh đã bị dân Đông Bá Linh đập đổ, nịch như tượng tổ Lênin đã bị dân Nga tròng đầu, rằng ông nội của Bác không phải là ông Nguyễn Sinh Nhâm, mà ông nội của Bác là ông Hồ Sĩ Tạo.

Cháu nghe tiếng Bác quát, “thằng Tèo này chỉ biết nói leo, tau biết quá chur rằng , đổi tên đảng, tên nước ra rằng cũng được ; tên đảng khi thì Cộng Sản, khi thì Lao Động; tên nước, khi thì Việt Nam đứng trước Dân Chủ Cộng Hòa, khi thì Việt Nam lẻo đẻo làm cái đuôi sau Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa; nhưng tên họ thì phải biết ...”lá rụng về cội” chứ Tèo .”

Phục Bác, phục Bác. Nghiên kiu lịch sử Bác, hết trích đọc rồi lại trích ngang, trích ngựa, có khi lại trích xéo, Tèo thấy chuyện Bác làm toàn tào lao hại dân hại nước,.Nay mới thấy Bác làm được một việc đúng, là lấy lại họ ông nội ruột Hồ Sĩ Tạo .

Nếu về quê mà bị cả hai họ Nguyễn cũng như Hồ đều từ, Bác nên nhảy xe lửa Thống Nhất vào quách trong Nam nhìn cái thành phố mang tên Bác một lần cho sướng. Đời Bác đúng là lúc lên xe lúc xuống chó ha Bác. Mới ngày nào khổ rách áo ôm ăn nói trọ trẹ, thất tha thất thểu, lêu bêu không kể sinh nhai giữa Saigon, lang thang tới bến Nhà Rồng may gặp được cái tàu Tây, làm liều nhảy xuống, phúc đức ông bà được ông Tây nhận cho làm chân bồi bàn; thế mà cái thành phố từ đó ta xuất dương tìm đồng rửa chén, nay mang tên ta, nhưng mà bỏ mẹ rồi, thiên hạ càng ngày càng gào thét “hãy trả ta Saigon”,Bác nhớ khẩn trương lên, cho kịp trước khi người ta lấy lại tên cũ

Sài Gòn, như dân Nga đã bôi tên Stalingrad, Leningrad để trả cho Volgograd và Saint Petersburg ...

Vô Nam mà không quen ai thì Tèo sẽ dẫn Bác đến nhà một người vừa là đồng chí, vừa đồng hương với Bác ở đường lúc trước Ngụy gọi là Gia Long ngay sau chợ Bến Thành. Đó là chú Lê Văn Th. Chú Th. người Thanh Chương ngày xưa Bác dự khi đi theo đó. Hồi kháng chiến, chú Th. vô Nam hoạt động, phụ trách vùng Sài Gòn Chợ Lớn, bị Tây bắt và lãnh án tử hình; may đảng CS Việt Nam lạy lục đảng Cộng Sản Pháp năn nỉ xin Toàn quyền Pháp ở Đông Dương ân xá, chú Th. được tha chết, giảm xuống khổ sai chung thân, nhưng phải chịu cắt gân sau hai cổ chân, đày ra Côn Đảo. Năm 1954, theo Hiệp định Genève, chú ấy được trao trả về Hà Nội. Đến mùa xuân Dế Thẳng 1975, sau khi Miền Nam được hoàn toàn giải phóng, dân Sài Gòn bị phóng.. bỏ của chạy lấy người, chú Th. được cấp cái- nhà- là- nhà -của -ta -ông- cố- ông- Ngụy -làm- ra cao năm lầu, cực kỳ sang trọng (Tèo đã vào nhà, đã gặp chú Th.). Chú Th. có người em gái lấy chồng Ngụy nếm mùi “Cách Mạng” từ lâu, tay bồng tay dắt ba đứa con đại theo tàu há mồm vào Nam 1954, sống ở Tây Nguyên. Một hôm bà cụ tuổi thất tuần, vốn ngồi quen xe đồ trước kia bị Mỹ Ngụy đàn áp bắt chạy bằng xăng bắt chạy một lèo, leo lên xe được Cách mạng cải tiến tự do chạy bằng than, được tự do dừng trước trăm trạm kiểm soát. Bà cụ cũng nghe bao lời ca thán khiếp đảm về con đường “trần ai” gian ác trên dưới bảy trăm cây số, nhưng cứ nhắm mắt đi đại thăm ông anh đã mấy chục năm xa không gặp. Anh em lâu ngày, hàn huyên ngàn lẽ điều. Có điều Cu Tèo ghi được:

Chú Th. hỏi em:

-Cô có mang theo cà phê cho anh đó không?

Bà cụ đang vui vẻ đứng phắt dậy. giận dữ:

-Cà phê mô mang theo được cho anh. Qua thời Tây, thời Nhật, tôi chưa thấy cái chế độ nào tồi tệ như cái chế độ của anh; đi một chặng đường lại bị lôi xuống kiểm soát, sờ bóp cùng người, lục lọi tận trong cái quần lót đàn bà. Tôi kinh tởm cái chế độ khốn nạn này quá.

Chú Th. đỏ tía tai, đập bàn:

-Cái bọn này, anh đã bảo chúng nó dẹp ngay đi cái trò ngăn sông cấm chợ này lâu rồi mà chúng không nghe.

Sau này Tèo biết chú Th. nói thế ,vì chú làm rất lớn, nhưng “chúng nó không nghe”, bởi chú ấy đã về hưu chỉ làm...cố vấn.

Thực ra chú Th. đã ngăn con đường Bác đi tư lâu lắm rồi. 1954, khi gia đình người em trốn từ huyện Đức Thọ của chú Trần Phú, ra Hà Nội để đi Nam, ghé thăm anh Th. vừa về từ Côn Đảo.

Chú Th. nói với vợ chồng người em:

-Các em đưa gia đình con cái vào trong đó đi. Anh thì lờ rỗi.

Bác ơi, ngày nay thì lắm đồng chí thấy mình “lờ rỗi” như chú Th.

Bác cũng thấy mình “lờ rỗi” đó, ha.

Chào Bác,

Cu Tèo

